

POSTANOWIENIE

Dnia 9 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. P.
przeciwko (...) Towarzystwu Ubezpieczeniowemu (...) S.A.
w S.
o zapłatę,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 9 kwietnia 2018 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...)
z dnia 29 czerwca 2017 r., sygn. akt I ACa (...),

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 2.700,-
(dwatysiącesiedemset) zł tytułem kosztów postępowania
kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powód J. P. złożył skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 29 czerwca 2017 r., zmieniającego wyrok Sądu Okręgowego-Sądu Gospodarczego w R. z dnia 14 września 2016 r., którym uwzględniono jego żądanie zapłaty świadczenia ubezpieczeniowego od pozwanego (...) Towarzystwa

Ubezpieczeniowego (...) S.A. w S. do kwoty 121 790,72 zł, poprzez oddalenie powództwa w całości.

Sąd Najwyższy, oceniając - na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. - skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Celem skargi kasacyjnej jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rola nie polega zatem na korygowaniu ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. W ramach tzw. przedsądu Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należycie umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przyczyny te wskazują na występowanie kwestii istotnych dla interesu publicznego w sprawie, co uzasadnia przyjęcie skargi do rozpoznania.

W konsekwencji wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania powinien zostać uzasadniony z perspektywy powołanych w nim przesłanek z art. 398⁹ § 1 k.p.c. W niniejszej skardze oparto się na przesłance wskazanej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., uzasadniając, że oczywista zasadność skargi wynika z ewidentnego i oczywistego naruszenia przepisów prawa materialnego przez Sąd Apelacyjny w R., które w konsekwencji spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia, nieprzyznającego skarżącemu należnego mu świadczenia z tytułu umowy ubezpieczenia.

Zgodnie z utrwalonym stanowiskiem Sądu Najwyższego do skutecznego powołania w skardze przesłanki określonej w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. konieczne jest wykazanie przez skarżącego kwalifikowanej postaci naruszenia przepisów prawa materialnego lub procesowego mającej charakter oczywisty, widoczny *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 czerwca 2016 r., IV CSK 729/14 oraz z dnia 15 lipca

2015 r., IV CSK 17/15 - nie publ.). Nie może budzić wątpliwości kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna bez głębszej analizy przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej, która przesądza o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi (por. m.in. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 lutego 2012 r., II CSK 225/11, nie publ.; z dnia 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, nie publ.). Nie wystarcza oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, jeżeli nie spowodowało ono wydania oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia (nawet oczywistego) określonego przepisu (przepisów) nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 października 2015 r., IV CSK 189/15, nie publ.). Skarżący powinien nie tylko przywołać konkretne przepisy prawa, którym - jego zdaniem - Sąd drugiej instancji uchybił, ale także przytoczyć odpowiednią juretryczną argumentację odnoszącą się do oczywistości ich naruszenia (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2013 r., I UK 214/13, nie publ.).

Uzasadnienie przytoczonej przyczyny kasacyjnej nie spełniło powyższych wymagań. Skarżący przedstawił dość obszernie streszczenie poglądów wyrażonych przez sąd odwoławczy wraz z własnym komentarzem mającym charakter polemiki konkurencyjnej względem ustaleń Sądu. Wywody skarżącego zawierają zarówno wątki o charakterze faktycznym, jak i juretrycznym, jednak nie zostały one powiązane z wadliwym zastosowaniem określonych przepisów prawa. Skarżący powołuje się np. na ogólne zasady odpowiedzialności cywilnej, rozumienie pojęcia szkody, naturę umowy ubezpieczenia itp. nie precyzując jednak, z którymi przepisami prawa wiąże swe rozważania o naturze zbyt ogólnej, by mogły zostać uznane za przyczynę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c., natomiast o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł na zasadzie art. 98 § 1 k.p.c.

jw

r.g.

